

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 74/2021
18.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца „ОТР банка Србија“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је привремени заступник Милица Гвозденовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној дана 18.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу са предлогом за издавање платног налога против туженог Основном суду у Новом Саду, који је дана 06.02.2020. године издао платни налог Пл 19/2020. Привремени заступник туженог је изјавио приговор на издати платни налог и предложио да се платни налог укине и да се поступка настави као поступак поводом приговора на платни налог.

Основни суд у Новом Саду је по службеној дужности донео решење П 18176/20 од 08.09.2020. године, којим се огласио месно ненадлежним и списе доставио Трећем основном суду у Београду, уз позив на члан 19.1 Уговора о кредиту од 13.04.2011. године, јер је суд утврдио да је седиште туженог у Новом Београду.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежност, већ је списе предмета доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08, ... 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Према члану 19. ст. 1. и 3. ЗПП, суд се може огласити месно ненадлежним по службеној дужности само кад постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а у осталим случајевима само поводом приговора туженог, најдоцније до његовог

упуштања у расправљање о главној ствари, на припремном рочишту или ако оно није одржано на првом рочишту за главну расправу.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14,), прописано је да ако законом није одређена искључива месна надлежност неког суда, странке се могу споразумети да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан, док према ставу 3. истог члана, споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа. Ставом 4. истог члана прописано је да исправу о споразуму (о уговореној месној надлежности), тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

У конкретном случају, привремени заступник туженог није истакао приговор месне надлежности Основног суда у Новом Саду (спорио је само основаност предлога за издавање платног налога), нити је тужилац ставио предлог да у случају приговора суди други месно надлежни суд, а не ради се ни о спору у ком постоји искључива месна надлежност суда у смислу члана 19. став 1. ЗПП. Основни суд у Новом Саду није могао без приговора странке у смислу члана 19. став 3. ЗПП предмет доставити на надлежност Трећем основном суду у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић